

[Aksel Larsen.]

Ligeledes maa Tiden være inde til at gennemføre en effektiv Priskontrol. Der har været talt om det længe nok, og der er indføjet en ganske hovlam Paragraf i Valutaloven desangaaende; jeg har ikke set den anvendt eller i hvert Fald ikke mærket noget til Resultaterne af dens Anvendelse. Jeg synes derfor, Regeringen skulde tage fat her; der er Omraader nok, som trænger til at blive taget under Behandling.

Maaske maa det i denne Forbindelse være mig tilladt at gøre et Sidespring til Mælken. Det er et af de Omraader, hvor der sker den mest kyniske Flaaning af Forbrugerne. Der er et himmelraabende Misforhold mellem Mælkeprisen ved Stalddøren og Mælkeprisen i Byerne. Jeg tror ikke, det Spørgsmaal kan løses paa den Maade, som en af Talerne paa Rønge-Mødet udtrykte det; han sagde: Vi holder Mælken tilbage, men Byboerne skal ikke mangle Mælk, de kan komme ud ved Stalddøren og hente den! Jeg tvivler paa, at det er gennemførligt; maaske lod det sig gøre ude i Stationsbyerne, men for os Københavnerne blev det lidt vanskeligt at skulle tage til Roskilde, Korsør eller Kalundborg efter Mælk om Morgenen.

Fordelingen af Mælken er simpelt hen intet mindre end et Samfundsanliggende, og hidtil har det været undergivet privatkapitalistiske Profithensyn. Jeg synes, man fra Regeringens Side skulde tage dette Spørgsmaal op baade for at komme den Udbytning af Forbrugerne til Livs, som foregaar gennem Mælkehandelen, og for muligvis ogsaa at sikre en noget højere Pris ved Stalddøren, men samtidig for overhovedet at gøre en Indsats i Arbejdet for at forsyne Befolkningen med sundere Levnedsmidler.

At Regeringen bebuder saadanne Foranstaltninger som en Huslejlov og Bemandingsregler o. lign. for Søfolk, kan vi naturligvis hilse med Tilfredshed. Men jeg maa maaske — jeg tror ikke, det er upaakrævet — erindre Regeringen og Regeringspartierne om, at det Forslag til Huslejlov, som vi har set fremsat før, da Flertallet i Landstinget var et andet, end det er nu, jo var tilpasset efter Hensynet til Mulighederne; man havde gjort det saa beskedent og forsigtigt som muligt i Haab om, at det saa skulde slippe gennem Naaleøjet i den anden Ende af Huset. Det lykkedes ikke; men nu er Naaleøjet der ikke, nu er der en vid Port. Derfor skal man naturligvis ikke komme med et rent Gengangforslag; jeg venter, at Indenrigsministeren udarbejder et virkelig tilfredsstillende Forslag, nu da han har

Garanti for, at han kan faa det gennemført. Det samme gælder Bemandingsreglerne. Dengang det paagældende Lovforslag blev behandlet, havde vi adskillig berettiget Kritik at fremføre, og jeg kan henvise dertil. Naturligvis bør man ikke nu fremsætte saadanne Lovforslag uden at tage i Betragtning, at Landstingsflertallet er ændret i Mellemtiden; man behøver ikke mere at fedte for de reaktionære Partier.

Ja, saa kommer det politiske og forfatningsmæssige. Naturligvis maa det tage sin Tid at gennemføre en Forfatningsændring, og jeg er ganske indforstaaet med det Synspunkt, at det er bedre, at Landstinget i den første Tid bliver sat til virkelig at bestille noget, saa man faar nogle positive Resultater ud af Arbejdet. Men derfor skal Forfatningsændringen ikke gaa i Baggrunden, og man skal ikke glemme, at Regeringen har sit Flertal paa Basis af sine Program-punkter om Etikammersystem og Valgret fra 21 Aars Alderen. Jeg finder, at Statsministerens Udtalelser i Aabningstalen om den kommunale Valglov var mildest talt lidt uheldige. Statsministeren bebudede, at den kommunale Valglov vilde blive taget op til Revision, men tilføjede: i første Række for at faa fjernet de ensidige Ændringer, der blev indføjet i Loven af 1928. Jeg ser ingen Grund til at være saa beskeden. Man har jo Flertal baade i Folketing og Landsting. Hvorfor skal man saa kun afskaffe de Ændringer, der blev indført i 1928? Hvorfor ikke tage Skridtet fuldt ud og gøre det snart? Vi har jo Kommunalvalg i Foraaret 1937, hvorfor ikke inden den Tid faa Skatte- og Opholdsbestemmelserne fuldkommen fjernet af Loven og faa 21 Aars Valgretsalderen gennemført? Det er noget, der vil have kolossal Betydning i de allerfleste af Landets Kommuner.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom med en meget beskeden Udtalelse i sin Tale her i Gaar, da han strejfede den militære Nyordning, om hvilken der endnu hviler et Taageslø. Det ærede Medlem sagde, at saa kunde man vel haabe, at den urimelige Ordning med de frivillige Korps blev ophævet. Det er en ganske paafaldende forandret Stemmeføring. Jeg har hørt det ærede Medlem tale om dette Spørgsmaal ved adskillige tidligere Lejligheder, og da hævdede det ærede Medlem ikke, at en urimelig Ordning skulde ophøre, men at de frivillige Korps skulde ophæves, og der er jo dog en Forskel. Ganske vist har jeg ved saadanne Lejligheder gjort opmærksom paa, at det er ikke helt ærligt det dér, for de frivillige Skyttekorps kan ophæves,